

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/218/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010291
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612010291.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v trestnej veci obžalovaného W. K. na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2014 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý : W. K., I.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom

B., O. T. XXXX/XX, prechodne bytom B.,

K. XXXX/XX, bez pracovného pomeru

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

v dobe od 10.07.2012 do 16.07.2012 v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval, bezdôvodne nenastúpil na ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/12/2010-149 zo dňa 21.04.2010, právoplatným dňom 21.04.2010 a to i napriek výzve Okresného súdu Partizánske na nastúpenie ústavného ochranného liečenia do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, Rínok 334, Veľké Zálužie pod č.k. 2T 12/2010 zo dňa 27.04.2012 s termínom nástupu dňa 09.07.2012, ktorú osobne prevzal dňa 06.07.2012 v mieste svojho trvalého bydliska, pričom na ústavné ochranné psychiatrické liečenie do Psychiatrickej nemocnice vo Veľkom Záluží bol na základe žiadosti Okresného súdu Partizánske o dodanie do výkonu ochranného liečenia pod č.k. 2T/12/2010 zo dňa 12.07.2012 dodaný príslušníkmi odboru kriminálnej polície OR PZ Partizánske dňa 16.07.2012.

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril účel ochranného liečenia, ktoré mu uložil súd,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 54 Tr. zákona, na súhrnný trest povinnej práce vo výmere 160 (stošesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona trest povinnej práce je p o v i n n ý vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona trest povinnej práce je p o v i n n ý vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/123/2012, zo dňa 12.10.2012, doručeným obžalovanému dňa 26.10.2012, právoplatným dňa 05.11.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu sa obžalovaný

W. K., I.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom

B., O. T. XXXX/XX, prechodne bytom B.,

K. XXXX/XX, bez pracovného pomeru

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 368/12-11 zo dňa 27.11.2012, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pre skutok v bode 1. obžaloby, na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí I. K., I.. XX.XX.XXXX a J. K., I.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/87/2010-24 zo dňa 19.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2010 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.06.2010 prispievať na výživu maloletej dcéry I. sumou 27 € mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. K. a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 5P/17/2012-27 zo dňa 04.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2012 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.01.2012 prispievať na výživu maloletého syna J. sumou 27 € mesačne vždy do 15. Dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. K., plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.10.2011 do 05.07.2012 tým, že nemal vážny záujem o prácu, keďže nikde nepracoval a z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny bol vyradený z dôvodu nespolupráce, čím zostal dlhovať matke svojich detí Y. K. na výživnom sumu vo výške 405 €,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.11.2012 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. PV 368/12-11 obžalobu na obvineného W. K. na skutkovom základe podľa obžaloby, v skutku 1 prečin zanedbania povinnej

výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona a skutku 2 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. K., poškodenej Y. K., svedka S. K., prečítal znalecký posudok MUDr. Petra Kozíka a MUDr. Henricha Gráca, listinné dôkazy a to trestné oznámenie, rozsudky Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/87/2010 z 19.07.2010, sp. zn. 5P/17/2012 z 04.04.2012, rodné listy mal. I. a J. K., potvrdenie o návšteve školy, správy Sociálnej poisťovne, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, správu Obvodného úradu Prievidza, správy o majetkových pomeroch, listinné dôkazy zo zdravotnej poisťovne, správu ZVJS, výzvu na nástup na ochranné liečenie s doručenkou, žiadosť o dodanie na ochranné liečenie z 12.07.2012, záznamy o predvedení, správy o povesti na obžalovaného, výsledok lustrácie v registri priestupkov, odpis z registra trestov, lustráciu AVÍZO, trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/123/2012 z 12.10.2012, podstatný obsah spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/12/2010 najmä rozsudok z 21.04.2010, uznesenia Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/12/2010 z 21.09.2011, Krajského súdu Trenčín 3Tos/110/2011 z 15.12.2011, Rozsudok OS Nitra 6T/94/2012-76 zo 14.3.2013 č.l. 232-236, správu OS Nitra z 5.6.2013, správy Okresného súdu Galanta, uznesenie Okresného súdu Galanta 2Nt/10/2013 z 15.1.2014, - uznesenie Okresného súdu Nitra 1Nt/13/2013 z 5.11.2012, uznesenie Krajského súdu v Nitre 2Tos/5/2014 z 21.1.2014, úradný záznam z 5.5.2014, výpoveď dohody z 24.4.2014, harmonogram výkonu trestu povinnej práce, ftc. poštových peňažných poukazov o zaplatení zameškaného výživného, zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/107/2010 najmä uznesenie 2T/107/2010 z 23.5.2013 a ostatné listinné dôkazy.

Obžalovaný vo svojej výpovedi ku skutku 1 obžaloby uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti k maloletým deťom I. a J. K., aj toho že svoju vyživovaciu povinnosť si v období od 01.10.2011 do 05.07.2012 neplnil. V tom období bol dobrovoľne nezamestnaný, nemal žiadny príjem. Svoju vyživovaciu povinnosť však za uvedené obdobie dodatočne uhradil a to peňažnými poukazmi z 28.02.2013 v sume 200,-€ a dňa 11.04.2013 v sume 220,-€, takto zaplatil navyše ešte 15,-€.

Ku skutku 2 obžaloby uviedol, že osobne dňa 6.7.201 mu bola doručená výzva na nástup na ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré mal nastúpiť do liečebného ústavu vo Veľkom Záluží. V tom čase však bral drogy a mal krízy, nebol tak schopný sám na ochrannú liečbu nastúpiť. Až neskôr povedal matke, S. K., že má zavolať políciu aby ho do liečebného ústavu predviedla. Uviedol, že bol v takom stave, že aj polícia musela volať záchrannú službu. Takto si ani nepamätá prvé tri týždne v liečebnom ústave, kde ako uviedol kde bol na uzavretom oddelení. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por, kde sa ako dôvod nenastúpenia liečby uvádza to že nemal finančné prostriedky na cestu, pričom nikoho o tom neinformoval ani nekontaktoval, a iný dôvod neuvádza, obžalovaný uviedol, že je pravdou, že nemal ani peniaze na cestu. Uviedol tiež, že mu nič nebránilo o tom informovať súd.

Oprávnená Y. K., matka maloletých detí J. F. I., na hlavnom pojednávaní uviedla, že v žalovanom období si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplnil. S deťmi bol v telefonickom kontakte, osobne ich nenavštevoval, lebo to má zakázané, občas deťom kúpil čokolády, plienky. Oprávnená si vybavila náhradné výživné, ktoré jej bolo od decembra vyplácané v sume 27,-€ na dieťa, exekučne nebolo z príjmu obžalovanému nič zrazené. Uviedla, že v rozhodnom období deti núdzou netrpeli ani neplatenie výživného na ne nemalo nepriaznivý vplyv. Na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2013 uviedla, že jej bolo vyplatené dlžné výživné v sume 200,-€, do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2014, potvrdila, že jej bolo vyplatené dlžné výživné v sume 200,-€ dňa 28.02.2013 a 220,-€ dňa 11.04.2013, o čom doložila aj poštové peňažné poukazy.

Svedkyňa S. K., matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala tak, že vedela, že obžalovaný má nastúpiť na ochranné liečenie a aj on o tom vedel, je pravda, že nemali peniaze. Báľ sa nastúpiť, aj o tom spolu hovorili, pričom jej mal povedať, že ak chce môže zavolať políciu. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania podľa § 264 ods. 2 Tr. por, kde uviedla, že sama z vlastnej iniciatívy sa bola informovať na súde ako má postupovať, lebo obžalovaný sa vyhýbal nástupu, pričom jej bolo poradené

zavolať políciu, tiež že mu aj dala peniaze na cestu, sa priklonila k výpovedi z prípravného konania. Dodala, že asi dvakrát obžalovanému dala peniaze na cestu no tento sám nenastúpil na liečbu. Bola sa informovať u pracovníčky okresného súdu čo má robiť, bolo jej oznámené, že má zavolať políciu, čo jej teda obžalovaný nenavrhol, hoci vedel o tom, že pôjde na políciu, podľa nej sa obžalovaný bál na liečbu sám nastúpiť.

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku MUDr. Petra Kozíka a MUDr. Henricha Gráca, znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, č. 35/2012 a č. 14/2012 z 26.10.2012, súd zistil, že obžalovaný v dobe vypracovania posudku ani v čase skutku netrpel duševnou chorobou v pravo zmysle slova. Jedná sa u neho o syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok /heroín, marihuana, alkohol, psychostimulanciá/. Je schopný chápať zmysle trestného konania. Jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nie je nebezpečný. Znalci nenavrholi obžalovanému uložiť ochranné liečenie.

Z rozsudkov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/87/2010 z 19.07.2010, sp. zn. 5P/17/2012 z 04.04.2012, a rodných listov mal. I. F. J. K., bolo zistené že sú deťmi obžalovaného a oprávnenej Y. K., pričom bol obžalovaný s účinnosťou od 01.06.2010 prispievať na výživu maloletej dcéry I. sumou 27,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci a na výživu maloletého syna J. M.umou 27,-€ mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od 01.01.2012.

Z doložených poštových peňažných poukazov súd zistil, že oprávnenej bolo vyplatené dlžné výživné v sume 200,-€ dňa 28.02.2013 a 220,-€ dňa 11.04.2013.

Zo správ Sociálnej poisťovne pobočka Topoľčany z 10.07.2012 súd zistil, že obžalovaný nebol v období od 01.01.2011 do podania správy, registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne, nepoberal v tomto období dôchodkové dávky, podľa správy z 16.07.2012 a 08.10.2012 je od 06.07.2012 do podania správy v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti, no nárok na dávku mu nevznikol. Podľa správy z 14.11.2012 obžalovaný nebol evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok od 10/2011.

Podľa správy ÚPSVaR Partizánske z 12.07.2012 za obžalovaného bolo vyplácané výživné formou náhradného výživného k rukám starej matky. E. K., obžalovaný nebol poberateľom žiadnej dávky. Podľa správy ÚPSVaR Partizánske z 04.10.2012 oprávnená Y. K. poberala náhradné výživné v čase od 01.10.2011 do podania správy na deti F. F. H. K.. Podľa správy z 10.07.2012 a 02.10.2012, bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 06.07.2012 do podania správy, predchádzajúca evidencia bola od 08.09.2011 do 06.12.2011 kedy bol vyradený z dôvodu nespôlupráce. Podľa správy z 04.10.2012 od mesiaca júl 2012 do podania správy poberal dávku v hmotnej núdzi. Podľa správy z 16.04.2014 je v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 22.01.2014 do podania správy, podľa správy z 16.04.2014 nie je poberateľom žiadnych dávok ani príspevkov.

Podľa informácie Geodetického a kartografického ústavu Bratislava k 01.07.2012 nie je evidovaný v centrálnej databáze vlastníkov.

Zo správy Obvodného úradu Prievidza z 10.07.2012 a 04.10.2012 súd zistil, že obžalovaný nebol evidovaný ako živnostník.

Podľa správy ODI Partizánske z 01.10.2012 nebol držiteľom ani vlastníkom motorového vozidla.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov, a.s. z 12.07.2012 a 05.10.2012 súd zistil, že obžalovaný nebol ku dňu 01.10.2011 ani ku dňu vykonania služby v centrálnom depozitári registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno.

Zo správy Dôvera, zdravotná poisťovňa z 18.10.2012, súd zistil, že v dňoch 16.07.2012 a 01.08.2012 je evidovaná hospitalizácia obžalovaného.

Z rozhodnutí a úkonov porozsudkovej agendy vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/12/2010 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/12/2010-149 z 21.04.2010, právoplatným dňa 21.04.2010 uznaný vinným z prečinu podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Uznesením č.k. 2T/12/2010-241 z 21.09.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tos/110/2011-249 z 15.12.2011 bola zamietnutá žiadosť obžalovaného o zmenu formy ochrannej liečby protitoxikomanickej na ambulantnú. Predmetné uznesenie Krajského súdu v Trenčíne prevzal dňa 4.2.2012. Výzva na nástup na ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie mu bola doručená dňa 06.07.2012 s termínom nástupu dňa 09.07.2012.

Z úradného záznamu o predvedení osoby podľa § 17b ods. 1 Z. č. 171/1993 o policajnom zbore bol dňa 16.07.2012 o 13:00h obžalovaný predvedený do liečebného ústavu vo Veľkom Záluží.

Z výpisu z registra priestupkov z 15.11.2012 súd zistil, že obžalovaný bol od 28.04.2009 do 10.07.2012 trikrát postihnutý za priestupok.

Uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/107/2010 z 23.5.2013 bolo trestné stíhanie proti obvinenému W. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona zastavené.

Uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 1Nt/13/2013-39 z 5.11.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 2Tos/5/2014-50 bola povolená obnova konania v trestnej veci Odsúdeného W. K. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/94/2012 a zrušený celý rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 30.10.2012 sp. zn. 6T/94/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 14.03.2013 sp. zn. 3To/119/2012.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, pred dátumom 10.07.2012 bol odsúdený trikrát.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že v rozhodnom období od 01.10.2011 do 05.07.2012 sa obžalovaný úmyselne vyhýbal svojej vyživovacej povinnosti k maloletým deťom I. F. Y. K., pretože nemal vážny záujem o prácu pričom bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyradený z dôvodu nespolupráce čím zostal dlhovať matke svojich detí sumu 405,-€. Obžalovaný si však svoju vyživovaciu povinnosť dodatočne splnil, keď zameškané výživné za obdobie od 01.10.2011 do 05.07.2012 uhradil a to poštovým peňažným poukazom zo dňa 28.02.2013 vo výške 200,-€ a 11.4.2013 vo výške 220,-€.

Oprávnená - svedkyňa Y. K., potvrdila, že obžalovaný si dodatočne svoju vyživovaciu povinnosť za žalované obdobie splnil, pričom vo svojej výpovedi dňa 15.04.2013 uviedla, že neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo trvalo nepriaznivé následky na maloleté deti, ktoré v tom čase netrpeli hmotnou núdzou.

Podľa § 86 písm a/ Tr. zákona trestnosť činu zanedbania povinnej výživy zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel'a svoju povinnosť splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Pretože po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že boli splnené zákonné podmienky účinnej ľútosti, súd obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa

§ 207 ods. 2 spod obžaloby prokurátora Pv 368/12-11 z 27.11.2012 podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, pretože maril výkon rozhodnutia súdu, tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril účel ochranného liečenia, ktoré mu uložil súd. Vina obžalovaného je preukázaná najmä vykonanými listinnými dôkazmi vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/12/2010 z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený, pričom mu bolo uložené aj ústavné protitoxikomanické ochranné liečenie, výzva na nástup liečenia mu bola riadne doručená dňa 6.7.2012 s termínom nástupu 9.7.2012, tiež zo svedeckej výpovede svedkyne S. K., z ktorej vyplýva, že obžalovanému boli poskytnuté prostriedky na cestu, vedel že má nastúpiť, no dobrovoľne sám na liečbu nenastúpil, kým nebol na liečbu dodaný príslušníkmi polície, a tiež nepriamo z výpovede samotného obžalovaného, ktorý uviedol, že vzhľadom k tomu, že bol závislý na drogách nemal silu sám na liečbu nastúpiť, pričom mu však nič nebránilo, oznámiť súdu dôvody, pre ktoré nie je schopný výzvu súdu rešpektovať. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že si bol vedomý povinnosti rešpektovať rozhodnutie súdu, mal aj prostriedky na cestu od svojej matky, mal možnosť pokiaľ by sa vyskytli závažné okolnosti informovať súd o neschopnosti nastúpiť liečbu, no nespravil tak, pričom tento stav bol ukončený len pričinením jeho matky S. K., ktorá oznámila polícii, že jej syn ešte liečbu nenastúpil, a hoci zrejme bol uzrozumený s tým, že jeho matka bude kontaktovať políciu, bez jej aktívneho zásahu by sám na liečbu nenastúpil a pokračoval tak v marení výkonu rozhodnutia súdu naďalej. Hoci je zrejmé, že obžalovaný ako vyplýva, zo znaleckého posudku bol v čase spáchania trestného činu závislý od psychoaktívnych látok, vedel rozpoznať protiprávnosť činov a svoje konanie ovládať, čím sa má na mysli aj to, že mal schopnosť buď sám na ochranné liečenie nastúpiť alebo kontaktovať súd pokiaľ by existovali vážne dôvody brániace nástupu ochrannej liečby. Takéto dôvody neboli preukázané, samotná závislosť na psychoaktívnych látkach ani obavy či nedostatok finančných prostriedkov, ktorý však nebol preukázaný takýmto dôvodom nie je. Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa §15 písm. a/ Tr. zák.. Porušil záujem spoločnosti na výkone rozhodnutí štátnych orgánov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému, vychádzajúc zo zásad pre ukládanie trestu podľa

§ 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona, súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Súd prihliadol k dvom priťažujúcim okolnostiam, priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a to že spáchal viac trestných činov (bez ohľadu na druh súbehu trestných činov, ako v tomto prípade, keď bol odsúdený vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/123/2012, tiež pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.), a tiež k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pretože bol obžalovaný pred spáchaním trestného činu trikrát odsúdený (neprihliadajúc na odsúdenia už zahladené) naposledy rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/12/2010 z 21.04.2010. Pretože obžalovaný spáchal prečin skôr, ako mu bol dňa 26.10.2012 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/123/2012 z 12.10.2012, súd obžalovanému uložil trest súhrnný za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., za zrušenia výroku o treste povinnej práce vo výmere 80 hodín trestného rozkazu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/123/2012 z 12.10.2012, ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich a vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad. Súd uložil obžalovanému podľa § 54 Tr. zákona súhrnný trest povinnej práce vo výmere 160 hodín, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý, zohľadňujúc okolnosti spáchania prečinu, jeho spoločenskú nebezpečnosť, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom výkon trestu povinnej práce svojou povahou má motivačný a výchovný charakter, pritom je obžalovaný nútený ho rešpektovať pod hrozbou premeny trestu na trest odňatia slobody v prípade ak nepovedie riadny život či zavinene nevykoná práce v určenom rozsahu. Takto súd pre nápravu obžalovaného tento druh trestu považuje za účelnejší, ako len samotnú hrozbu trestu odňatia slobody v prípade trestu s podmieneným odkladom alebo trest odňatia slobody nepodmienečne, s jeho primárne represívnu funkciou. Napokon tento druh trestu umožní zároveň obžalovanému uchádzať sa o zamestnanie, a tiež preukázať schopnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.